

tes til kun at angaa Kjøbenhavn. Hvor vidt den i det Hele taget indeholder helbige Bestemmelser for Kjøbstæderne, skal jeg ikke udtale mig videre om. Det er jo Tilfældet, at denne Bestemmelse gjælder for de andre Kjøbstæder, og at der deri er fundet en Grund til, at den ogsaa skal gjælde for Kjøbenhavn. Her er jo det Tilfælde, at det er en meget stor Kommune, og Fordelingen falder ikke derved slet saa tryk-kende. Selv om man ogsaa fulgte Flertallet og lod Halvdelen af det Overtfyldende over 2 Mk. pr. Lønde Hartkorn fordeles paa Amtsradsfredsen, blev det atter væsentlig Hartkornet, der kom til at bære det, uden at Hartkornet staar i Forbindelse med de Verdier, der forsikres. Ofte hvor der er mindst Hartkorn, er der de største Verdier at faae forsikrede, og det er dog derefter, det væsentlig optræves. Desuden kan 2 Mk. for hver Lønde Hartkorn blive en temmelig stor Byrde for en Kommune.

Th. Nielsen: Den ærede Ordfører bemærkede, hvad der er faktisk, at det er 5 Mar-siden, at dette Lovforslag eller i alt Fald et lignende var for her saavel i Landstinget som i Folkethinget; men netop det, at det har været saa længe, og den Skjæbne, Lovforslaget dengang fik, synes mig ganske klart at vise, at der egentlig ingen Trang er til et Lovforslag af denne Art. Der viser sig i alt Fald ikke synderlig Trang for Jyllands Vedkommende til Forsikringselskaber for Forsikring af det, som dette Lovforslag vil give Erstatning for. Det er ikke mig bekendt, at der i Jylland er Forsikringselskaber af den Art; men hvor der er Trang dertil, tvivler jeg ikke i mindste Maade om, at de nok skulle komme. Tjfor, da vi vedtog en lignende Paragraf for Kjøbstædernes Vedkommende, nemlig § 27 i Loven af 21de Marts 1873, gjorde jeg ingen Modstand derimod simpelthen af den Grund, at Kjøbstædernes Repræsentanter i Landstinget syntes at være stemte for den. Rigtig nok vare Meningerne delte, om det var en rigtig Vej at gaa; man vilde helst have lagt Erstatningen over paa Assurance-selskaberne, men da dette ikke var muligt, bekvemede man sig til at tage § 27, som den var. Muligvis kan der være Trang til en saadan i Kjøbstæderne, om man skal tro de Repræsentanter eller dem, der nærmest maa betragtes som Repræ-sentanter for Byerne, der have udtalt sig for det; men der er ingen Grund for os Andre til at gaa ind paa det, som man her har foreslaaet, i det Mindste er der ingen Trang for Jyllands Vedkommende, og er der nogen Trang for Dernes Vedkommende, skulle nok private Selskaber danne sig. Det er vistnok en fuldkommen rigtig Be-tragtning, at Bidragene til Kommunen ville komme til at staae i omvendt Forhold til Understøttelsen; thi det er en Kjendsgjerning, at de større Gaarde flyttes ud paa Landet, og kun, hvor Landsbyerne

nærme sig Flækker eller Kjøbstæder, bliver der mange mindre Eiendomme med Haveanlæg og Høgn tilbage, og der vil Staden falde paa disse; men disse Giere bidrage Mindst til Kommune-kassen. Er der altsaa nogen Trang tilstede i de paagjældende Byer, maa den nærmest vedrøre de private Assurance-selskaber; men er der ikke det, hvorfor skal man saa sætte et saadant Apparat i Bevægelse, som tilmed i Principet er urigtigt? Thi det er vistnok urigtigt at foreslaa at paalægge Amtsrepartitionensfonden, at den skal bidrage det Halve af Erstatningen, for saa vidt den overfliger 2 Mk. pr. Ld. Hartkorn, samtidig med, at man ingen Indflydelse giver Amtsradet paa, hvorledes Taxationen skal finde Sted. Jeg vil ikke tale om, at det i og for sig er urigtigt at lægge dette over paa Hartkornet; thi det bliver jo Hartkornet, hvor-ved Hoveddelen af Amtsrepartitionensfondens Midler bringes tilveie. Altsaa jeg skjønner ikke rettere, end at det er rigtigst at indskrænke Lovforslaget til Kjøbenhavn. Jeg antager, at der, ligesom ved Byerne, ville dens nærmeste Repræsentanter sætte Pris derpaa, og jeg skal ikke have noget imod at stemme for, at Loven kommer til at angaa Kjø-benhavn. Jeg tror i Dvrigt, at der er nogen Misforstaaelse tilstede hos det ærede Flertal angaaende Vædringsforslaget under Nr. 5. Det ærede Flertal gaar ud fra den Forudsætning og synes at motivere Vædringsforslaget navnlig derved, at det vil ikke have, at der skal gives de ud-meldte Mænd 2 Rd. i Dagpenge, fordi de kun faae det Halve ved Brandtaxationer, idet man siger: det vilde se underligt ud, om de samme Mænd skulde faae dobbelt saa Meget ved een Art Taxationer som ved en anden. Men det bliver ikke de samme Mænd; det er jo kun for saa vidt den ene Taxation foreligger i Forbindelse med den anden. Jeg synes i Grunden, at der er sagt nok om, hvad der skal ydes og hvad ikke. Der er kun Tale om de udmeldte Mænd, men det behøver jo ikke at være de almindelige Brandtaxatorer. Jeg antager, at de ærede Medlemmer ere komne ind paa dette, fordi der tidligere i en anden Lov, der var forelagt, stod, at det skulde være Brand-taxationsmændene, der skulde bruges dertil. I Dvrigt har jeg ikke noget at indvende imod den vedkommende Vædring. Jeg tror som sagt ikke, at Loven vil blive bedre ved det ærede Flertals Forslag, nemlig dets Hovedforslag om, at en Del af Bidraget skal udredes af Amtskommunen. Jeg mener tvertimod, at det derved bliver mere for-villet og mindre principrigtigt, saa at jeg vilde fore-trække at beholde Forslaget i dets oprindelige Stikkelse, paa dette Punkt i alt Fald, hellere end at tage Flertallets Forslag under Nr. 1; men jeg tror, at vi meget vel for Landets Vedkommende kunne blive ved det, der allerede er eller ikke er.

Winther: Jeg vil kun sige, at efter den Erfaring, jeg har, er der kun meget stor Trang til dette Lovforslag for Landets Vedkommende.